

Krink Ech.

Op jach !!!

Es ich saoves nao bèd gaon, gebäörtj 't dök,
 Det ich gejudas waer door zó'n rotte mök.
 Wil ich gaon slaope nao 'n spannendj book,
 Huuer ich det geviem al oet ein of angere hook.

Leech weer aan, gein mök te zeen,
 Kiek zelfs ónger 't bèd, op mien bloate kneen.
 Leech weer oet, 't bèd is weer gevöldj,
 Dao begint 't weer, ich verlees haos mien gedöldj.

Viem, viem, viem, 't mónster hèltj neet op,
 En bliftj mer soeze rón dj miene kop.
 Leech weer aan, ich waer door det bieës gefoptj,
 Wo haet det kreng zich toch verstopptj?

Nao d'n dördje kieër dach ich: "Noe bön ich 't zat,
 Ich krieg gein rös, noe höbbe w'r 't waal gehad.
 Hie mó't ech versterking kómme,
 Ich roop oos mam, waat kan mich det bómme!"

Die zwedje mit de vlegemepper rón dj,
 En maakdj 't al gaw vööl te bóntj.
 Van 't plefóng vloog ze taege 't behang,
 En flaats! Toen laefdje ze neet mieë lang.

Eindelijk rös, en ich woor blie, luuj,
 Mer... mörge begintj de jach weer opnuuj.
 Want familie höbbe die bieëste bie de vleet,
 M'n huurtj ze waal, mer... m'n zuutj ze neet!

J. v. Kraay-Apeldoorn.
Echs: Piet Aben.